

Nõo koguduse õpetaja Mart Jaanson, EELK peapiiskop Andres Pöder ja Valga praostkonna praosti kt Vallo Ehasalu Nõo kirikus 26. novembril 2006. Foto: INGMAR LAASIMER

Banketil kooli saalis võtsid õnnitlusi-kingitusi vastu põhikooli direktor Rein Uusmaa ja õppealajuhataja Anneli Korela ning reaalgümnaasiumi õppealajuhataja Tiina Perkson ja direktor Jaanus Järveoja

Kontsert-aktuse vallamajas lõpetas vilistlaskoor. Foto: TARMO HAUD

Täielik rõõm

Üks EELK "Kiriku laulu- ja palveraamatu" advendilaul algab sõnadega "Nii elevel, nii rõõmus on täna linn ja maa."

Arvan, et oleme kõik nõus sellega, et nii linn kui maa on praegusel ajal elevel ja rõõmus. Joulukuu teeb inimeste südamed kuidagi erilisel helgels ja võimaldab kuidagi erilisel viisil muredest mööda vaadata. Elevel ja rõõmsad on elatanud inimesed lootuses, et pühade ajal saavad nad ehk kokku nende pereliikmetega, kes on mööda maailma laiali. Elevel ja rõõmsad on töönimesed ootuses, et pühade paiku saab ehk koos perega midagi toredat ette võtta. Elevel ja rõõmus on õppiv noorsugu teadmises, et pingutavad õpingud saab paariks nädalaks unustada. Elevel ja rõõmsad on lapsed, sest suss või sokk ei püsi mõnda aega tühjana. Elevel ja rõõmsad on kodanikud, kui näevad keskväljakul jõulukuuske ja majadel jõulukaunistusi, leiavad odavalt väljamüükidelt midagi sobivat või mõtlevad eelseisvatele jõulukoosviibimistele. Kuid elevel ja rõõmus oli ka Maarja, kellele ingel kuulutas erilise lapse, Õnnistegija sündi (Luuka 1:46-55) ja vana vaga Siimeon, kes sai Jeesuslast veel enne surma süles hoida (Luuka 2:29-32).

Võib küsida, kas siis see rõõm ja elevelus on kõigi inimeste puhul üks ja sama. On ikka! Rõõmu ja eleveluse põhjuseks on ju igal juhul Jumal, kes kord kaks tuhat aastat tagasi ja täna jälle tuletab igale elusolendile meelde, et Tema armastab oma loodut. Et Tema armastus on suunatud kõigile.

Kui me kahtleme selles ja mõtleme, et küllap need kommertsjõulud ikka Jumalast kaugemale jäävad kui kirikuinimeste jõulud, siis tuletagem meelde, et kogu meie õhtumaine kultuur ja mõttemaailm on aluse saanud monoteistlikust iisraeli religioonist ja selle ligimesearmastust õpetavast erikujust, kristlusest. Maarja või Siimeoni või kirikurahva rõõm ja elevelus Jeesuslapse pärast on seesama, mis meie rõõm ja elevelus saabuvate pidupäevade või lapse rõõm sussi seest leitud kommi pärast. Ainult esimeste puhul on see teadvustatud usk Jumalasse, teiste puhul teadvustamata. Rõõm ja elevelus ei küsi, mis neid tekitab.

Jumal kõneleb oma looduga mitmel viisil. Kõik hea ja ilus meie elus on Tema sõna, mis meid julgustab. Kõik halb ja inetu on Tema sõna, mis meid õpetab. Aga Jeesus Kristus on Jumala viimane Sõna. Temaga on Jumal juba öelnud kõige olulisema, mida ta inimestele on tahtnud öelda. Ja see viimane Sõna oli, on ja jääb viimselt jõulude mõtteks ja inimeste jõulurõõmu põhjuseks, ükskõik kas seda mõistetakse või mitte.

Too eelmainitud kirikulaul läheb edasi nõnda: "Me valmis vastu võtma Sind, Õnnistegija." Ja siin on suur küsimus, kas kõik, kes on jõulude tuleku üle rõõmsad ja elevel, on valmis Õnnistegijat vastu võtma. Kahjuks mitte. Ükski inimene, ei kirikuvõõras jõululaadaline ega usklik koguduseliige pole selleks valmis. Uue Testamendi evangeeliumides räägitakse ju Jeesusest, kes käis õpetades oma rahva hulgas ringi, kuid keda tema oma õpilasedki polnud valmis vastu võtma. Mis siis veel rääkida meist, kes me Jeesust kunagi näinud pole!

Aga Jumal on ka sellele mõelnud ja lasknud oma prohvetitel inimestele sõna saata: valmistage Issanda tee, tehke tasaseks tema teerajad! Prohvetid on läbi aegade kutsunud inimesi meeleparandusele, et neil oleks kergem oma Õnnistegijat vastu võtta. Meelt parandada, Jumala ees ennast süüdi tunnustada pole kerge. Aga siiski tahab Jumal just seda. Ja see tasub ära, sest muudab jõulurõõmu ja -eleveluse täielikuks. Kui meil kord pole lund, kuuske, päkapikke, jõuluvana ega jõululaatu, aga me palume, et Jeesus tuleks meie juurde, ka siis on meil jõulurõõm. Enamgi veel, ütleb ju Jeesus: "Paluge, ja te saate, et teie rõõm oleks täielik!" (Johannese 16:24).

Õnnistatud jõuluaega ja uut aastat teile!

MART JAANSON,
EELK Nõo koguduse õpetaja

**TÄNAME KÕIKI,
KES AITASID KAASA
KOOLI
320. AASTAPÄEVA
TÄHISTAMISELE!**

*Täname Nõo Vallavalitsust,
Nõo Kultuurimaja, Nõo Valla Lehte,
Nõo valla konstaableid!
Täname vilistlasi ja külalisi!
Täname praegusi ja endisi töötajaid
ning õpilasi!
Vabandame, kui peoõhtuga kaasnev
alevielaniikke häiris!*

Nõo Põhikool ja Nõo Reaalgümnaasium

Üks banketil tänukirja saanud oli Mare-Lee Hamer – Aasta Õpetaja 2005.

Aunimetuse Nõo Kooli Kalju väärisid kauaaegsed õpetajad (vasakult) Ilse Koik, Harri Luha ja Virve Saar. 4x foto: PIRET MAASIK

Nõo kool tähistas 320. aastapäeva

Kohtumine tuntud Nõo kooli vilistlastega vallamaja saalis

Reedel, 1. detsembril olid kõik gümnaasiumiõpilased oodatud loengupäevale vallamaja saalis. Väga sisutihke ja muljeterohke hommikupoolik kulges sundimatu ja sõbralikus õhkkonnas esinejate ja saalistujate vahel. Ja esinejateks olid ju oma kooli vilistlased: Pille Valk esitas kõnekaid kilde Eesti kooliloo, Henn Sarv arutles, miks ta ei ole itimees, Renate Pajusalu rääkis teemal "Keel ja mõtlemine", Urmas Tartes loodusvaatlajana rääkis oma lemmikteemal looduskaitsest ja filmirežisöör Peeter Simm esines väga omanäolise vestlusega "Millega sarnanen mina?". Elevelust jätkus palju. Ettekannete vahele mahtus ka koogipaus.

Bankett kooli aulad

Laupäevased suurüritused algasid kooli aulad, kuhu kogunesid õpetajad ja külalised lähedalt ja kaugel. Lava oli kaunistatud lugematul arvul valgete lilleaplikatsioonidega, mis kokku mõjus kui üks suur lillemeri. Banketile kohaselt oli keset saali väga kaunis peolaud.

Peoperemeestena astusid kordamööda mikrofonile ette direktorid Jaanus Järveoja ja Rein Uusmaa. Tervitajate-õnnitlejate rivi oli väga pikk. Lemmikülalistena said kõigepealt sõna endine direktor Kalju Aigro ja õpetaja Enn Liba, praegu Kambja Põhikooli direktor. Tihedas koostöös on kooliga olnud Nõo Reaalgümnaasiumi Nõukogu esimees Üllar Kukk. Juba traditsioonilise viie kooli ühenduse nimel tulid õnnitlusi tooma Tartu Miina Härma Gümnaasiumi, Hugo Treffneri Gümnaasiumi, Tamme Gümnaasiumi ja Viljandi C. R. Jakobsoni nim Gümnaasiumi direktorid, samuti ametivennad-õpetajad Elva, Rõngu ja Ülenurme Gümnaasiumist.

Õnnitlussõnu lausused Nõo muusikakooli, Tartu Lennukolledži, Kammeri Kooli, Nõo Lasteaia "Kröll", Nõo Päevakeskuse ja Nõo Valla Lehe esindajad.

Õnne ja õnnistust soovis Nõo koguduse õpetaja Mart Jaanson. Tähetarkade juurest Tõravere observatooriumist tõi tervitusi direktor Laurits Leedjärv.

Eakate tantsurühma Elulõng juhendaja Valve Oona hindas kalliks tervist ja nooruslikkust ning tänas kooli direktsiooni koostöö eest. Pidupäeval tänati paljusid õpetajaid kooli tänu- ja aukirjadega. Tänukirjad tulid töö eest ja seoses pensionile jäämisega kuulsiid õpetajatele Liivi Kivarile, Liine Kallasele, Aino Rauale. Tänukirjad said veel õpetajad Evi Viirsalu, Aarne Kivimäe, Anne Jürimäe, Jaanus Järveoja.

Aukirjad Aasta Õpetaja tiitlitelge pärjatutele said õpetajad Kaie Tohver (Aasta Õpetaja 2001), Mart Mäerand (2002), Anne Jürimäe ja Heily Soosaar (2003), Anu Pendra (2004), Anneli Korela ja Mare-Lee Hamer (2005), Kaja Kasak (2006).

Tänukirjad pikaajalise sisuka koostöö eest pälvisid ka eelpoolmainitud neli partnerkooli, samuti lennukolledž.

Iga piduline võis mälestuseks kaasa võtta värsked trükised – kooli kalendri ja voldiku, samuti Õpetajate Lehe numbri, kus koolist juttu.

Suur ovatsioon saatis uhket ilutulestikuga tordikärku, millel tort kirjaga "Nõo kool 320".

Kontsert-aktus vallamaja saalis

Kell 16.00 pidustused jätkusid. Liialdamata võib öelda, et kultuurimaja ruumid jäid väikeseks – saalis polnud ühtegi vaba kohta. Fuajee oli paksult rahvast täis ja pärast oli kurtjaid küllaga: "Nii kahju, ma ei näinudki midagi!" Aga tore oli kõrvalt jälgida seda üldist saginat ja peomelu. Kes aga saaliuksele ilmus, see kaela välja sirutas ja uudistas, kas mitte kuskil tuttavat nägu ei silma. Ja oh seda sära ja käteviibutust, kui oma klassi tüdruk või poiss juhtus vastu viipama, et "näe, siin ma olen!" Kokkuvõtteid iga lennu aktiivsuse kohta ei tehtud, tuli, kes sai ja tahtis tulla. On küll väga uhke

teada, et sel kevadel lõpetas 50. lend!

Kontserdikava vaheldumisi tervitajatega vältas kaks ja pool tundi. Laulu- ja tantsurõõmu pakusid nii väikesed algklassilapsed kui gümnaasiuminoored. Esinemispaaladega oli kindlasti palju vaeva nähtud, repertuaari oli võetud väga omanäolisi ja emotsionaalseid palasid, mida ka väga hingestatult ette kanti. Ka Nõo Muusikakooli noored viuldajad ja akordionistid olid oma muusikalise külakostiga kohal. Ja erilisel sooja aplausi pälvisid vilistlaste rahvatantsurühm ja vilistlaskoor.

Tervitusi, häid soovide ja ilusaid kingitusi jagas ka sellel aktusel. Mõlemad direktorid, keda oleme harjunud nägema juba väga koostöövõimeka paarina, lausused omapoolese õnnitlused nii koolikui vilistlaspererele. Vallasekretär Aira Laul vallavalitsuse esindajana hindas Nõo kooli suurepäraseid tegijaid. Haridus- ja teadusministeeriumi esindaja Janar Holm andis üle ministri aukirja.

Tartu maavanem Esta Tamm Nõo kooli vilistlasena tuletas huumoorikalt meelde möödunud kooliaegu.

Hetkelise leinaseisakuga mälestas kogu saal enda keskelt lahkunud Nõo koolis õppinuid ja õpetajaid.

Üritus kulmineerus aunimetuse Nõo Kooli Kalju omistamisega õpetajatele. Nimetus on tuletatud legendaarse koolijuhhi Kalju Aigro auks tema suurte teenete eest Nõo kooli arendamisel. Selle aunimetuse on juba pälvinud Kalju Aigro, Agnes-Asta Marand, Lembit Tartes, Valdo Väinaste.

2006. aasta Nõo Kooli Kalju aunimelisteks said õpetajad Ilse Koik, Harri Luha ja Virve Saar. Endistele direktoritele aga kinkisid praegused koolijuhhid suured vihmavarjud.

Tänu sõnad lausud Kalju Aigro (85) ise. Toetudes Miina Härma laulusõnadele "Sest sa ise oled süüdi, et nii armas oled mul", avaldas ta meeleliigutuses, et Nõo kool on tema jaoks väga palju tähendanud. Nõo kooli tugevuseks peab ta õpetajaskonda ja kindlal käel tegutsevat juhtkonda.

B. G. Forseliuse Seltsi esimees Madis Linnamägi andis üle kuld- tükati Kalju Aigrole, Ignatsi Jaagu medali Jaanus Järveojale, Anne Jürimäele, Heily Soosaarele, aukirjad Rein Uusmaale, Tiina Miidole, Kulla Saarele, Merje Jürisalule, Heli Leedjärvele.

Kohaliku omaalgatuse esindajana sai sõna ka Nõo kooli vilistlane, Meeri Küla Arendamise Seltsi juhatuse esimees Lembit Toru koos Nõo Koduloomuuseumi juhataja, samuti vilistlase Kai Toome ja õpetaja Agnes-Asta Marandiga. See koostöögrupp kinkis koolile äsjailmunud raamatu "Meie Meeri", kus sees ka paljude Nõo kooliga seotud isikute lood.

Pidulik kogunemine vallamajas lõppes rahva kestvate aplauside saatel.

Vilistlased kohtusid õhtul klassides

Kella 19-ks oli välja kuulutatud vilistlaste kogunemine koolimajas. Nii põhikooli- kui gümnaasiumihoone täitsid elevel ja rõõmsate kooliõdede ja -vendadega – iga lennu jaoks oli määratud kindel klassiruum. Aulas mängis tantsuks Jüri Homenja. Avatud oli kaks kohvikut. Paljud seltskonnad olid juba eelnevalt plaane pidanud ja nii sõideti koos mõne klassikaaslase juurde koju edasi pidutsema.

Lõpetuseks

Nõo kahe kooli koolipere elab jälle oma endises rütmis. Õppetükiid tahavad uurimist. Kohekohe on käes jõulud. Kooli aastapäeva harras meeleolu on aga visa kaduma. Vast tuleb see sellist, et tegu on millegi sajanditevanusega. On imekspandav ja innustav, kui tead, et sinu hariduse juured, sinu kodukooli sünnilugu märgitakse aastasadadega ja et järjepidevus ei ole katkenud. See süstib kõigisse asjaosalistesse usku ja vastupidamist ka ülejäänud eluks.

MILVI PENSA